

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Пловдив, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Й. Захова

Членове: Весела Ив. Евстатиева
Даниела Д. Събчева

при участието на секретаря Златка М. Чобанова
в присъствието на прокурора Галин Петров Гавраилов
като разгледа докладваното от Даниела Д. Събчева Въззивно
административно наказателно дело № 20225300600672 по описа за 2022
година

Производството е по реда на гл.21 от НПК.

Образувано е по жалба на защитника на обвиняемия Ф. Н. АС. – адв. С.Б., срещу решение № 494 от 08.03.2022г., постановено по АНД № 786/2022г. по описа на Пловдивски районен съд.

С решението обвиняемият е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.313, ал.1 от НК и на основание чл.378, ал.4, т.1 от НПК вр. чл. 78а, ал.1 от НК е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 лева. Съдът е разпоредил веществените доказателства да останат по делото. На основание чл.189, ал.3 от НПК направените разноси по делото са присъдени в тежест на подсъдимия, с изключение на разноските за преводач, които на основание чл.189, ал.2 от НПК са възложени в тежест на органа, който ги е направил.

С жалбата от защитника решението се атакува с възражения за неправилно приложение на закона. Твърди се, че спор по фактите не е налице и действително от обективна и субективна страна са изпълнени от страна на

обвиняемия признаците на престъплението по чл.313, ал.1 от НК. Възражава се срещу становището на първостепенният съд за липса на изключително занижена степен на обществена опасност по смисъла на чл.9, ал.2 от НК. Твърди се, че обвиняемият не е имал забрана да управлява МПС в България, а само в Румъния. Изтъкват се изключително добрите характеристични данни на обвиняемия и пълното съдействие от негова страна, оказано на органите на разследване. Иска се решението на първостепенният съд да бъде отменено и обвиняемият да бъде оправдан на основание чл.9, ал.2 от НК.

Пловдивският окръжен съд, след като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните, намира за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА, подадена в законоустановения срок от правоимащо лице, разполагащо със самостоятелно право на жалба. По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Фактическата обстановка по случая е била правилно установена от първостепенния съд, както следва:

Обв. Ф. Н. АС. бил правоспособен водач на МПС и притежавал СУМПС № ***, което му било издадено от ОД на МВР – Пловдив, за категориите „АМ“, „А“ и „В“ с валидност до 31.05.2020. През месец юли на 2020 г. обв. Ф.А. решил да подаде документи за издаването на ново СУМПС, поради което на 21.07.2020 г., се явил в сградата на 06 РУ при ОД на МВР – Пловдив, в Сектор „БДС“. На смяна на едно от гишетата там била свид. В.Т-К.. Пред нея обв. Ф.А. заявил, че искал да му се издаде ново СУМПС, като й представил своето СУМПС № ***, чиято валидност вече била изтекла, ведно с другите изискуеми документи и извлечения за платени такси. След приемане на документите свид. Т. ги изпратила в Сектор „***“ при ОД на МВР – Пловдив, по компетентност.

Обв. Ф.А. работел като шофьор и по тази причина той редовно пътувал в чужбина във връзка с работата си. На 29.07.2020 г., обв. Ф.А. се намирал в Румъния, като управлявал МПС – лек автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. № **. Тъй като се движел с превишена скорост, надвишаваща с 52 км./час разрешената за този пътен участък – населено място Изимша, окръг Мехединци, обв. Ф.А. бил спрян за проверка от полицейски служители. В резултат на това негово нарушение СУМПС № ***, издадено на негово име, било иззето от полицейските служители, като

правото на обв. Ф.А. да управлява МПС на територията на Р. Румъния било отнето за срок от 90 дни, считано от 14.08.2020 г. до 11.11.2020 г., включително. Наред с това обв. Ф.А. бил глобен и заради непоставен предпазен колан, липса на аптечка за първа помощ, аварийни триъгълници и пожарогасител. След този инцидент обв. Ф.А. се върнал обратно в Р България, но осъзнал, че ако се яви в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Пловдив той нямало да може да върне старото си СУМПС и да вземе новото, издадено на негово име. Ето защо обв. Ф.А. решил да обяви своето СУМПС за изгубено, по който начин ще му бъде издадено ново такова и ще може да управлява МПС, въпреки че в действителност неговото СУМПС било отнето от румънските власти по повод на гореописаното и извършено от него нарушение на правилата за движение в Р Румъния. В изпълнение на това си намерение, на 03.08.2020 г., обв. Ф.А. се явил в сградата на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Пловдив, на гише № 1 за да получи новото си свидетелство. Пред служителят, който работел там, обв. Ф.А. заявил, че не знае къде бил изгубил свидетелството си за управление на МПС. В тази връзка служителят му обяснил, че следвало да попълни декларация, в която да обективира твърденията си. По това време в сградата на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Пловдив се намирал свид.Д.М., по прякор „***“, който бил приятел на обв. Ф.А.. Той го помолил да му помогне с попълването на инкриминираната декларация, като му обяснил, че това му било необходимо, защото си бил загубил книжката, а самият той не можел да пише добре. Така под диктовката на обв. Ф.А. свид. Д.М. изписал ръкописният текст на декларацията, а обв. Ф.А. я подписал, след което я предал на служителя на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Пловдив. Така обв. Ф.А. подписал декларация, съгласно чл. 160, ал. 1 от ЗДвП и чл. 17, ал. 1 от ПИБЛД, в която декларирал, че не знае къде е изгубил свидетелството си за управление на МПС. Тази декларация, подписана от обв. Ф.А. била представена пред Началник на Административнонаказателна дейност в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Пловдив, който възложил да се извърши проверка в АИС АНД и да се състави АУАН на обв. Ф.А. по ЗБЛД. В тази връзка обв. Ф.А. заплатил и глоба в размер на 35 лева по Акт № *** от 03.08.2020 г., който му бил издаден от Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Пловдив. В крайна сметка на обв. Ф.А. получил лично същия ден ново СУМПС с № ***, със срок на валидност от 03.08.2020 г. до 03.08.2030 г.

На 16.11.2020 г. в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Пловдив било получено писмо № 3286-49258, по описа на ГДНП, което било съставено във връзка с писмо вх. № 328600-53113/23.10.2020 г. от посолството на Р. България в гр. Букурещ, с което румънските власти изпращали иззети за извършени нарушения свидетелства за управление на МПС, издадени на името на различни български граждани, сред които било и СУМПС № ***, което било издадено на името на обв. Ф.А.. Тази информация била обработена от свид. В.Б., който работел в Сектор „***“ при ОД на МВР – Пловдив, в Група „***“, на длъжност ***. След извършена служебна проверка по случая свид. Б. установил, че на 21.07.2020 г. обв. Ф.А. вече бил подал в сградата на 06 РУ при ОД на МВР – Пловдив заявление за издаване на документ за самоличност – СУМПС, който бил с входящ номер *** от 21.07.2020 г. Наред с това на 03.08.2020 г. обв. Ф.А. бил подписал лично и Декларация по чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на БЛД към Закона за българските лични документи, в която бил декларирал, че не знаел къде е изгубил предишното си българско СУМПС. С оглед на събраните по преписката данни свид. Б. я изпратил по компетентност до Районна прокуратура-Пловдив, което довело до образуването на настоящото наказателно производство.

Описаната фактическа обстановка се установява чрез годни доказателства, възпроизведени в гласни и писмени доказателствени средства. Това са показанията на служителите при ОДМВР Пловдив В.Т., Е.Д. и В.Б., както и показанията на лицето попълнило текста в инкриминираната декларация –свид.М., подкрепени с писмените доказателствени средства- документи, изготвяни и съхранявани в ОДМВР Пловдив по заявление с вх. №*** от 21.07.2020г, писмо за справка от ДМОС, протокол за наложена административна санкция на обвиняемия в Румъния на 29.07.2020г, акт №*** от 03.08.20г, съставен на обвиняемия за неизпълнение на задължение да пази български документ за самоличност. Фактическата обстановка се установява и чрез приложеното по делото веществено доказателство- декларация съгласно чл. 160, ал. 1 от ЗДвП и чл. 17, ал. 1 от ПИБЛД и изготвената почеркова експертиза № 631 от 30.08.2021 г., установила, че подписът, положен за декларатор в инкриминираната декларация от 03.08.2020 г. е бил изпълнен от обв. Ф.А..

Както първостепенният съд е посочил, доказателствата са еднопосочни и не съществуват противоречия, които да следва да бъдат обсъдени от страна

на съда. Безспорно се доказва, че инкриминираната декларация е била подписана и подадена от обв. А., с твърдение, че неговият български документ за самоличност е изгубен. По този въпрос не се спори и от страните.

От обективна страна обвиняемият е изпълнил всички признаци на престъплението по чл.313 ал.1 от НК като е потвърдил неистина в писмена декларация, с която по силата на закон е въведено задължение да се сочи истината. Няма спор, че деянието е съставомерно и от субективна страна, тъй като фактите сочат наличие на изрично знание у обвиняемия къде се е намирал документът му към 03.08.2022г, като не може да се приеме за основателно възражението на защитата, изложено в хода на съдебните прения пред въззивния съд, за двусмислено значение на думата „изгубил“, посочена в текста на инкриминираната декларация. Изгубването на документ като фактическо понятие може да означава единствено, че притежателят му се е лишил от владението върху него при липсата на знание за местонахождението му. Такава липса на знание за местонахождението на документа у обвиняемия не се установява. Не са налице и доказателства, които да опровергават извода, че към момента на попълване на декларацията обвиняемият е имал каквито и да е съмнения относно съдържанието ѝ и нейното значение. В тази връзка правилно първостепенният съд е отбелязал, че самият обвиняем в обясненията си по делото е посочил, че разбира обвинението и признава вината си, като в тези обяснения обвиняемият също така е изразил и съжаление за стореното от него.

Възраженията на защитника, сочещи приложимост на разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК, са били поставени и на вниманието на първостепенният съд, като на същите е било отговорено изчерпателно. С изложеното в мотивите на съда становище настоящият съдебен състав се солидаризира. За пълнота следва да се отбележи следното:

В чл. 9, ал. 2 от НК са предвидени две хипотези, изключващи престъпния характер на деянието – липса на обществена опасност и явно незначителна такава /Решение № 60131 от 18.03.2022 г. на ВКС по н. д. № 463/2021 г., III н. о. Решение № 60120 от 11.04.2022 г. на ВКС по н. д. № 458/2021 г., I н. о. Решение № 18 от 9.02.2022 г. на ВКС по н. д. № 1108/2021 г., I н. о. /. Първата хипотеза е неприложима към конкретния случай, тъй като стореното от обвиняемия е обществено опасно деяние, което категорично засяга

охранените обществени отношения, уреждащи документооборота в държавата. При преценка дали деянието се отличава с явно незначителна обществена опасност следва да се от значение всички обективни характеристики на деянието, като начин на осъществяване, средства, специфики на поведението, осъществяващо изпълнителното деяние, обстановката, допълнителни несъставомерни последици и др. Незначителност на обществената опасност е налице, когато степента на засягане на охранявания обект е минимална. Приоритет се отдава на характеристиките на деянието като може да се съобразят и особеностите на дееца, ако те косвено рефлектират върху деянието. Въведено е и изрично изискване за сравняване на стореното с други престъпни прояви, при което незначителността на засягане на обществените отношения следва да се установи като очевидна и безспорна. Предвид описаните критерии и установените фактически положения не може да се направи извод за явна незначителност на конкретното деяние, предмет на доказване по делото. Установява се, че документът за самоличност на обвиняемия му е бил отнет като санкция за извършено административно нарушение на законодателството на държава членка на ЕС. Като потвърдил неистина в декларацията обвиняемият се сдобил с ново свидетелство за управление на МПС в РБългария, без да има право на това тъй като съобразно чл. 17, ал.13, т.2 от НАРЕДБА № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, в редакцията ѝ към датата на извършване на престъплението с ДВ, бр. 52 от 2017 г. в случай на наложени ограничения или временно лишаване от право да управлява МПС на територия на държава членка на ЕС не се издава свидетелство за управление на МПС на лицето подало заявлението. Това обстоятелство сочи, че освен самото съставяне на декларацията, в което се изразява засягане на охранените обществени отношения са настъпили и допълнителни последици, също засягащи правилния документооборот в страната. По тези съображения не може да се споделят възраженията на защитата за липса на обществена опасност на деянието поради малозначителност.

Видно от изложеното първостепенният съд е приложил правилно материалният закон, като е определил и наказание по реда на чл.78а от НК в законосъобразен размер.

С решението първостепенният съд е постановил приложените по делото вещественни доказателства: 1 бр. заявление за издаване на документ за самоличност на български граждани № *** от 21.07.2020 г., 1 бр. декларация от 21.07.2020 г., 1 бр. справка за данни за издаване на СУМПС от 21.07.2020 г., 1 бр. Заявление-декларация – Приложение № 3 към чл. 25, ал. 3 от 03.08.2020 г., 1 бр. Декларация по чл. 17, ал. 1 от ПИБЛД от 03.08.2020 г., 1 бр. Удостоверение за здравословно състояние на водач на МПС от 20.07.2020 г., 1 бр. вносна бележка за внасяне на глоба по Акт № *** от 03.08.2020 г., 1 бр. фискален бон от 21.07.2020 г. за сумата от 25 лева, 1 бр. покана за паричен превод за сумата от 25 лева, 1 бр. разпечатка на СУМПС – в оригинал, да останат по делото. Становището на първостепенният съд по този въпрос не е съобразено с изискванията на закона. Съобразно чл.16, ал.3 от Правилника за издаване на българските лични документи заявления, въз основа на които са издадени български лични документи, се съхраняват до 20 години от датата на регистрирането им там, където са приети. Съхранението и унищожаването им се извършва по технологичен ред, утвърден от ръководителя на съответния орган по чл. 1, ал. 2 ЗБЛД. Касае се за документи в оригинал, заведени на отчет при компетентните органи на ОДМВР Пловдив, образували административната преписка, завършила с издаване на документ за самоличност на конкретно лице. По тези съображения изброените документи следва да се върнат на Сектор Пътна полиция при Отдел Охранителна полиция, ОДМВР Пловдив, тъй като това е службата, която ги е предоставила по делото.

Предвид изложеното, Пловдивски окръжен съд намира, че решението на първостепенният съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно на основание чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК, с изключение на частта в която първостепенният съд се е разпоредил с веществените доказателства по делото. В тази част решението следва да бъде да бъде изменено, като се постанови връщане на описаните документи на органа, от който са постъпили. По изложените мотиви, Пловдивски окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение № 494 от 08.03.2022г., постановено по АНД № 786/2022г. по описа на Пловдивски районен съд В ЧАСТТА в която е постановено веществените доказателства да останат по делото, като ПОСТАНОВЯВА веществените доказателства: 1 бр. заявление за издаване на документ за самоличност на български граждани № *** от 21.07.2020 г., 1 бр. декларация от 21.07.2020 г., 1 бр. справка за данни за издаване на СУМПС от 21.07.2020 г., 1 бр. Заявление-декларация – Приложение № 3 към чл. 25, ал. 3 от 03.08.2020 г., 1 бр. Декларация по чл. 17, ал. 1 от ПИБЛД от 03.08.2020 г., 1 бр. Удостоверение за здравословно състояние на водач на МПС от 20.07.2020 г., 1 бр. вносна бележка за внасяне на глоба по Акт № *** от 03.08.2020 г., 1 бр. фискален бон от 21.07.2020 г. за сумата от 25 лева, 1 бр. покана за паричен превод за сумата от 25 лева, 1 бр. разпечатка на СУМПС – в оригинал ДА СЕ ВЪРНАТ на на Сектор Пътна полиция при Отдел Охранителна полиция, ОДМВР Пловдив.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____